

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

5450 *LLEI ORGÀNICA 2/2003, de 14 de març, complementària de la Llei sobre l'ordre europea de detenció i lliurament. («BOE» 65, de 17-3-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'ordre europea de detenció i lliurament, estableix a l'article 2 la designació de les autoritats judicials d'execució, a les quals els atribueix la competència per procedir al compliment de les ordres europees de detenció i lliurament que s'hagin d'executar a Espanya. Per aquest motiu, cal modificar la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que esmenta les competències dels òrgans jurisdiccionals.

L'article 65, apartat 4, de la Llei orgànica del poder judicial atribueix a la Sala Penal de l'Audiència Nacional la competència sobre els procediments judicials d'extradició passiva, per la qual cosa és procedent afegir a aquest precepte la competència sobre el compliment de les ordres europees de detenció i lliurament. Així mateix, l'article 88 de la Llei orgànica esmentada atribueix als jutjats centrals d'instrucció la tramitació dels expedients d'extradició passiva, de manera que, com en el cas anterior, s'ha d'afegir l'atribució de competència sobre els expedients derivats de les ordres europees de detenció i lliurament.

Article únic. *Modificació dels articles 65.4t i 88 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.*

U. L'apartat 4t de l'article 65 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, té la redacció següent:

«... 4t) Del procediment per a l'execució de les ordres europees de detenció i lliurament, i dels procediments judicials d'extradició passiva, sigui quin sigui el lloc de residència o on hagi tingut lloc la detenció de l'afectat pel procediment.»

Dos. L'article 88 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, té la redacció següent:

«A la Vila de Madrid hi pot haver un o més jutjats centrals d'instrucció, amb jurisdicció a tot Espanya, que han d'instruir les causes l'enjudiciament de les quals correspongui a la Sala Penal de l'Audiència Nacional o, si s'escau, als jutjats centrals penals, i tramitar els expedients d'execució de les ordres europees de detenció i lliurament, així com els expedients d'extradició passiva, en els termes que preveu la llei.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 14 de març de 2003.

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

5451 *LLEI 3/2003, de 14 de març, sobre l'ordre europea de detenció i lliurament. («BOE» 65, de 17-3-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El dia 13 de juny de 2002, el Consell de Ministres de Justícia i Interior va adoptar la Decisió marc relativa a l'ordre de detenció europea i als procediments de lliurament entre estats membres (DOCE L 190/1, de 17 de juliol de 2002), primer instrument jurídic de la Unió en el qual es fa aplicació del principi de reconeixement mutu enunciat en les conclusions del Consell Europeu de Tampere.

El mandat de crear un espai de llibertat, seguretat i justícia que el Tractat d'Amsterdam ha encomanat a la Unió té com a objecte assegurar que el dret a la lliure circulació dels ciutadans es pugui gaudir en condicions de seguretat i justícia accessible a tothom. Per tant, es tracta de la creació d'una vertadera comunitat de Dret en la qual s'ha d'assegurar la protecció jurídica efectiva dels drets ciutadans i en la qual la lesió d'aquests drets disposi de la resposta d'un sistema judicial sense fronteres dins la Unió.

En aquest context, els mecanismes tradicionals de cooperació judicial han de donar pas a una nova manera d'entendre les relacions entre els sistemes jurídics dels estats membres basada en la confiança. Aquí és on s'in-

sereix el principi de reconeixement mutu, que permet l'execució pràcticament automàtica de les resolucions dictades per les autoritats judicials dels altres estats.

Aquesta Llei té per objecte complir les obligacions que la Decisió marc estableix per als estats membres, que consisteixen en la substitució dels procediments extradicionals per un nou procediment de lliurament de les persones sospitoses d'haver comès algun delictes o que eludeixen l'acció de la justícia després d'haver estat condemnades per sentència ferma. Aquest procediment s'articula al voltant d'un model de resolució judicial unificat a escala de la Unió, l'ordre europea de detenció i lliurament, que pot ser emesa per qualsevol jutge o tribunal espanyol que sol·liciti el lliurament d'una persona a un altre Estat membre per al seguiment d'actuacions penals o per al compliment d'una condemna imposada. De la mateixa manera, l'autoritat judicial competent a Espanya ha de procedir al lliurament quan sigui requerida per l'autoritat judicial d'un altre Estat membre.

L'aplicació del principi de reconeixement mutu determina que, rebuda l'ordre europea per l'autoritat judicial competent per a la seva execució, aquesta es produeixi de manera pràcticament automàtica, sense necessitat que l'autoritat judicial que ha d'executar l'ordre realitzi un nou examen de la sol·licitud per verificar la conformitat d'aquesta a l'ordenament jurídic intern. D'aquesta manera els motius pels quals l'autoritat judicial es pot negar a l'execució estan taxats en el text de la llei i la seva naturalesa permet una apreciació objectiva per part de l'autoritat judicial. Per tant, desapareixen motius de denegació habituals en els procediments extradicionals, com els relatius al no-lliurament de nacionals o a la consideració dels delictes com a delictes polítics.

El caràcter profundament innovador d'aquest procediment s'accentua si es té en compte que s'aplica en relació amb una àmplia llista de categories delictives que estableix la Decisió marc, i respecte a les quals no es pot continuar controlant l'existència de doble incriminació. D'aquesta manera, rebuda una ordre europea per l'autoritat judicial per algun dels tipus delictius que estableix aquesta llista, i sempre que superi un determinat llindar de pena, aquesta ha de procedir a l'execució amb independència que l'ordenació penal reculli aquesta figura delictiva.

Una altra de les importants aportacions que s'incorpora a la nostra ordenació amb aquesta Llei consisteix a configurar el procediment de detenció i lliurament com un procediment purament judicial, sense amb prou feines intervenció de l'executiu. Aquesta previsió té tot el sentit si es té en compte que, a l'espai en el qual opera el principi de reconeixement mutu, que és un espai de confiança recíproca, procedir a una verificació de la situació política de l'Estat emissor de l'ordre europea no sembla que tingui gaire sentit. Com que desapareix del procediment el marge per a l'apreciació discrecional de la conveniència als interessos de l'Estat, l'aplicació de les previsions de l'ordre europea es pot atribuir com a competència judicial exclusiva.

Això comporta un altre gran avantatge, com és el relatiu a l'agilitat del procediment. L'ordre europea és tramesa directament per l'autoritat judicial que l'emeta a l'autoritat que ha de procedir a l'execució, sense necessitat que hi intervingui l'autoritat central. El lliurament de la persona s'ha d'efectuar després d'haver seguit un procediment que la llei ha procurat de manera especial a configurar-lo com a àgil i ràpid, a fi de donar compliment als breus terminis als quals obliga la norma europea. Si hi ha consentiment en el lliurament, la decisió s'ha d'adoptar dins els 10 dies següents a la prestació del consentiment. En cas que la persona reclamada no consenti en el lliurament, la decisió s'ha d'adoptar al

cap de 60 dies següents a la detenció. El lliurament s'ha de produir normalment, en un cas i en l'altre, dins els 10 dies següents a l'adopció de la decisió.

Per tant, es tracta d'una llei que introdueix modificacions tan substancials en el clàssic procediment d'extradició que es pot afirmar sense reserves que aquest ha desaparegut de les relacions de cooperació judicial entre els estats membres de la Unió Europea. El procediment de lliurament que s'aplica en comptes d'aquest permet a partir d'ara que aquesta forma de cooperació judicial directa operi de manera eficaç i ràpida, entre estats els valors constitucionals dels quals es basen en el respecte dels drets fonamentals i en els principis democràtics.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Definicions.*

1. L'ordre de detenció europea (d'ara endavant, l'ordre europea) és una resolució judicial dictada en un Estat membre de la Unió Europea amb vista a la detenció i el lliurament per un altre Estat membre d'una persona a la qual es reclama per a l'exercici d'accions penals o per a l'execució d'una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

«autoritat judicial d'emissió»: l'autoritat judicial de l'Estat membre emissor que sigui competent per dictar una ordre europea en virtut del dret d'aquest Estat;

«autoritat judicial d'execució»: l'autoritat judicial de l'Estat membre d'execució que sigui competent per executar l'ordre europea en virtut del dret d'aquest Estat.

Article 2. *Designació d'autoritats competents a Espanya.*

1. A Espanya, són «autoritats judicials d'emissió» competents a efectes d'emetre l'ordre europea el jutge o tribunal com conegui de la causa en la qual procedeixi tal tipus d'ordres.

2. A Espanya, són «autoritats judicials d'execució» competents a efectes de donar compliment a l'ordre europea els jutjats centrals d'instrucció i la Sala Penal de l'Audiència Nacional, en els casos i en la forma que determina aquesta Llei.

3. L'autoritat central competent és el Ministeri de Justícia.

Article 3. *Contingut de l'ordre de detenció europea.*

L'ordre europea ha de contenir, en una de les llengües oficials de l'Estat membre d'execució o en qualsevol altra llengua acceptada per aquest Estat, la informació següent, establerta de conformitat amb el formulari que consta a l'annex:

a) La identitat i la nacionalitat de la persona reclamada.

b) El nom, l'adreça, el número de telèfon i de fax, i l'adreça electrònica de l'autoritat judicial d'emissió.

c) La indicació de l'existència d'una sentència ferma, d'una ordre de detenció o de qualsevol altra resolució judicial executiva que tingui la mateixa força prevista en l'àmbit d'aplicació dels articles 5 i 9 d'aquesta Llei.

d) La naturalesa i la tipificació legal del delictes, en particular respecte als articles 5 i 9 d'aquesta Llei.

e) Una descripció de les circumstàncies en les quals es va cometre el delictes, inclosos el moment, el lloc i el grau de participació de la persona reclamada.

f) La pena dictada, si hi ha una sentència ferma, o bé l'escala de penes que estableix la legislació per a aquest delictes.

g) Si és possible, altres conseqüències del delictes.

Article 4. *Despeses.*

Les despeses ocasionades en el territori espanyol per l'execució d'una ordre europea de detenció són a càrrec de l'Estat espanyol. Les altres despeses són a càrrec de l'Estat d'emissió.

CAPÍTOL II

Emissió d'una ordre europea

Article 5. *Objecte de l'ordre europea.*

1. Les autoritats judicials d'emissió espanyoles poden dictar una ordre europea en els casos següents:

a) A fi de procedir a l'exercici d'accions penals, per als fets per als quals la llei penal espanyola assenyali una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat la durada màxima de les quals sigui, com a mínim, de 12 mesos.

b) A fi de procedir al compliment d'una condemna a una pena o una mesura de seguretat no inferior a quatre mesos de privació de llibertat.

2. Quan es tracti de delictes per als quals es prevegi una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat la durada màxima del qual sigui de tres anys com a mínim i siguin susceptibles d'integrar-se en alguna de les categories previstes a l'article 9.1, l'autoritat judicial d'emissió ho ha de fer constar expressament.

3. Així mateix, l'autoritat judicial d'emissió espanyola pot sol·licitar a les autoritats d'execució que, de conformitat amb el dret intern, lliurin els objectes que constitueixin mitjans de prova o efectes del delictes.

4. Les autoritats judicials d'emissió espanyoles han de deduir del període total de privació de llibertat que s'hagi de complir a Espanya com a conseqüència d'una condemna a una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat qualsevol període de privació de llibertat derivat de l'execució d'una ordre europea.

Article 6. *Transmissió d'una ordre europea.*

1. Quan es conegui el parador de la persona reclamada, l'autoritat judicial d'emissió espanyola pot comunicar directament a l'autoritat judicial competent d'execució l'ordre europea.

2. En cas que no en sigui conegut el parador, l'autoritat judicial d'emissió espanyola pot decidir introduir una descripció de la persona reclamada al Sistema d'Informació Schengen.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1, l'autoritat judicial d'emissió espanyola pot decidir, en qualsevol circumstància, introduir una descripció de la persona reclamada en el Sistema d'Informació Schengen.

4. Aquestes descripcions s'han de fer de conformitat amb el que disposa l'article 95 del Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen de 14 de juny de 1985, relatiu a la supressió gradual dels controls en fronteres comunes de 19 de juny de 1990. Una descripció en el Sistema d'Informació Schengen, acompanyada de la informació que figura a l'article 3 d'aquesta Llei, equival, a tots els efectes, a una ordre de detenció europea.

5. Si no és possible recórrer al Sistema d'Informació Schengen, l'autoritat judicial d'emissió espanyola pot recórrer als serveis d'Interpol per a la comunicació de l'ordre europea.

Article 7. *Procediment de transmissió.*

L'autoritat judicial espanyola d'emissió pot transmetre l'ordre europea per qualsevol mitjà fiable que pugui deixar constància escrita, en les condicions que permetin a l'autoritat d'execució establir-ne l'autenticitat.

Qualsevol dificultat que sorgeixi en relació amb la transmissió o l'autenticitat d'algun document necessari per a l'execució de l'ordre europea s'ha de resoldre mitjançant la comunicació directa entre les autoritats judicials implicades.

Posteriorment a la transmissió de l'ordre europea, l'autoritat judicial espanyola d'emissió pot transmetre a l'autoritat judicial d'execució tota la informació complementària que sigui útil per procedir a l'execució.

Les autoritats judicials d'emissió espanyoles han de remetre una còpia de les ordres europees enviades al Ministeri de Justícia.

Article 8. *Lliuraments temporals.*

1. Quan s'hagi emès una ordre europea en el cas previst a l'apartat 1.a) de l'article 5, l'autoritat judicial d'emissió espanyola pot sol·licitar de l'autoritat judicial d'execució, abans que aquesta s'hagi pronunciat sobre el lliurament definitiu, o bé el trasllat temporal a Espanya de la persona reclamada per a la pràctica de diligències penals o la celebració de la vista oral, o bé ser autoritzada per traslladar-se a l'Estat d'execució a fi de prendre declaració a aquesta persona.

2. Si l'autoritat judicial d'execució, després d'haver acordat el lliurament de la persona reclamada, decideix suspendre'l fins a la celebració del judici o fins al compliment de la condemna imposada a l'Estat d'execució, per un fet diferent del que va motivar l'ordre europea, l'autoritat judicial d'emissió espanyola pot sol·licitar el trasllat temporal de la persona a fi de procedir a la pràctica de diligències penals o per a la celebració de la vista oral.

CAPÍTOL III

Execució d'una ordre europea

Article 9. *Fets que donen lloc al lliurament.*

1. Quan l'ordre europea hagi estat emesa per un delictes que, tal com es defineix en el dret de l'Estat d'emissió, pertanyi a una de les categories de delictes que s'esmenten tot seguit, i aquest delictes està castigat en l'Estat d'emissió amb una pena o una mesura de seguretat privativa de llibertat la durada màxima de la qual sigui, com a mínim, de tres anys, s'ha d'acordar el lliurament de la persona reclamada sense control de la doble tipificació dels fets:

Pertinença a una organització delictiva, terrorisme,
tràfic d'éssers humans,
explotació sexual d'infants i pornografia infantil,
tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
corrupció,
fraud, inclòs el que afecti els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees,
blanqueig del producte del delictes,
falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro,
delictes d'alta tecnologia, en particular delictes informàtic,

delictes contra el medi ambient, inclosos el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,

ajuda a l'entrada i la residència en situació il·legal, homicidi voluntari, agressió amb lesions greus, tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans, segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges, racisme i xenofòbia,

robatoris organitzats o a mà armada, tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art,

estafa, xantatge i extorsió de fons, violació de drets de propietat industrial i falsificació de mercaderies,

falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,

falsificació de mitjans de pagament, tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,

tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears,

tràfic de vehicles robats, violació,

incendi voluntari, delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional,

segrest d'aeronaus i vaixells, sabotatge.

2. En els altres casos no previstos a l'apartat anterior, sempre que estiguin castigats en l'Estat d'emissió amb una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat la durada màxima de la qual sigui, com a mínim, de dotze mesos o quan la reclamació tingui per objecte el compliment de la condemna a una pena o mesura de seguretat que no sigui inferior a quatre mesos de privació de llibertat, el lliurament es pot supeditar al requisit que els fets que justifiquin l'emissió de l'ordre europea siguin constitutius d'un delictes d'acord amb la legislació espanyola, amb independència dels elements constitutius o la qualificació d'aquest delictes.

Article 10. *Actuacions inicials.*

1. Si l'òrgan judicial espanyol que rep una ordre europea no és competent per donar-li curs, ha de transmetre d'ofici aquesta ordre a l'Audiència Nacional i n'ha d'informar l'autoritat judicial d'emissió.

2. El Jutjat Central d'Instrucció, com a autoritat judicial d'execució espanyola, ha de comprovar que l'ordre europea estigui traduïda a l'espanyol.

En el cas que no es remeti l'ordre traduïda, l'autoritat judicial d'execució espanyola ho ha de comunicar a l'autoritat judicial d'emissió, perquè la remeti al més aviat possible. El procediment queda suspès fins que no es rebí l'ordre traduïda.

Quan la detenció de la persona reclamada sigui conseqüència de la introducció de la descripció en el Sistema d'Informació Schengen, feta de conformitat amb el que disposa l'article 95 del Conveni d'aplicació de l'acord de Schengen, de 14 de juny de 1985, relatiu a la supressió gradual dels controls a les fronteres comunes, el Jutjat Central d'Instrucció ha de procedir, d'ofici, a la traducció de l'ordre, sense suspendre el procediment.

3. El Jutjat Central d'Instrucció ha de comunicar al Ministeri de Justícia, al més aviat possible, la recepció de totes les ordres europees que li siguin trameses per a la seva execució.

Article 11. *Garanties que s'han de sol·licitar de l'Estat d'emissió en casos particulars.*

1. Quan la infracció en què es basa l'ordre europea estigui castigada amb una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat a perpetuïtat, l'execució de l'ordre de detenció europea per l'autoritat judicial espanyola està subjecta a la condició que l'Estat membre d'emissió tingui disposat en la seva ordenació una revisió de la pena imposada, o l'aplicació de mesures de clemència a les quals la persona s'aculli d'acord amb el dret o la pràctica de l'Estat d'emissió, amb vista a la no-execució de la pena o mesura.

2. Així mateix, quan la persona que sigui objecte de l'ordre europea a efectes d'entaular una acció penal sigui de nacionalitat espanyola, el seu lliurament es pot supeditar, després de ser escoltada sobre això, a la condició que sigui retornada a Espanya per complir la pena o la mesura de seguretat privatives de llibertat que pugui pronunciar en contra seva l'Estat d'emissió.

Article 12. *Causes de denegació.*

1. L'autoritat judicial d'execució espanyola ha de denegar l'execució de l'ordre europea en els casos següents:

a) Quan de la informació de què disposi l'autoritat judicial d'execució espanyola es desprengui que la persona reclamada ha estat jutjada definitivament pels mateixos fets per un Estat membre diferent de l'Estat d'emissió, sempre que, en cas de condemna, la sanció hagi estat executada, o en aquells moments estigui en curs d'execució o no es pugui executar en virtut del dret de l'Estat membre de condemna.

b) Quan la persona que sigui objecte de l'ordre de detenció europea encara no pugui ser, per raó de l'edat, considerada responsable penalment dels fets en els quals es basi l'ordre, d'acord amb el dret espanyol.

c) Quan la persona reclamada hagi estat indultada a Espanya de la pena imposada pels mateixos fets en què es fonamenti l'ordre europea i aquest sigui perseguible per la jurisdicció espanyola.

2. L'autoritat judicial d'execució espanyola pot denegar l'execució de l'ordre europea en els casos següents:

a) Quan es doni el cas que preveu l'article 9.2; no obstant això, en matèria de taxes i impostos, de duana i de canvi, no es pot denegar l'execució de l'ordre europea pel motiu que la legislació espanyola no imposi el mateix tipus de taxes o d'impostos o no contingui el mateix tipus de reglamentació en matèria de taxes i impostos, de duana i de canvi que la legislació de l'Estat membre emissor.

b) Quan la persona que sigui objecte de l'ordre europea estigui sotmesa a un procediment penal a Espanya pel mateix fet que hagi motivat l'ordre europea.

c) Quan s'hagi acordat el sobreseïment lliure a Espanya pels mateixos fets.

d) Quan sobre la persona que sigui objecte de l'ordre europea hagi recaigut en un altre Estat membre de la Unió Europea una resolució definitiva pels mateixos fets que impedeixi definitivament el posterior exercici de diligències penals.

e) Quan la persona objecte de l'ordre europea hagi estat jutjada definitivament pels mateixos fets en un tercer Estat no membre de la Unió Europea, sempre que, en cas de condemna, la sanció hagi estat executada o estigui en aquells moments en curs d'execució o ja no es pugui executar en virtut del dret de l'Estat de condemna.

f) Quan l'ordre europea s'hagi dictat a efectes d'execució d'una pena o mesura de seguretat privatives de

llibertat, i la persona reclamada sigui de nacionalitat espanyola, llevat que consenti a complir-la en l'Estat d'emissió. Si no, ha de complir la pena a Espanya.

g) Quan l'ordre europea prevegi delictes que l'ordenament jurídic espanyol consideri comesos en la seva totalitat o en part en el territori espanyol.

h) Quan l'ordre europea prevegi delictes que s'hagin comès fora del territori de l'Estat d'emissió i l'ordenació espanyola no permeti la persecució d'aquests mateixos fets quan s'hagin comès fora del territori espanyol.

i) Quan d'acord amb la legislació espanyola el delicte en què es fonamenti l'ordre europea o la pena imposada hagin prescrit, si respecte dels fets delictius han estat competents per a la seva persecució els tribunals espanyols.

Article 13. *Detenció i posada a disposició de l'autoritat judicial.*

1. La detenció d'una persona afectada per una ordre europea de detenció i lliurament s'ha de practicar en la forma i amb els requisits i les garanties que preveu la Llei d'enjudiciament criminal.

2. En el termini màxim de 72 hores després de la detenció, la persona detinguda ha de ser posada a disposició del jutge central d'instrucció de l'Audiència Nacional.

3. Una vegada s'hagi posat la persona detinguda a disposició de l'autoritat judicial, aquesta l'ha d'informar de l'existència de l'ordre europea, del contingut de l'ordre, de la possibilitat de consentir amb caràcter irrevocable al seu lliurament a l'Estat emissor, així com de la resta dels drets que l'assisteixen.

4. La detenció de la persona reclamada ha de ser comunicada a l'autoritat judicial d'emissió pel Jutjat Central d'Instrucció.

Article 14. *Audiència del detingut.*

1. L'audiència de la persona detinguda s'ha de fer davant el jutge central d'instrucció, en el termini màxim de 72 hores des de la posada a disposició judicial, amb l'assistència del Ministeri Fiscal, de l'advocat de la persona detinguda i, si s'escau, d'un intèrpret, cosa que s'ha de fer d'acord amb el que preveu per a la declaració del detingut la Llei d'enjudiciament criminal.

2. En primer lloc, s'ha d'escoltar la persona detinguda sobre la prestació del seu consentiment irrevocable al lliurament.

Si la persona detinguda consent en el lliurament, s'ha d'aixecar una acta on es faci constar d'aquest punt, que ha de ser subscripta per la persona detinguda, el secretari, el representant del Ministeri Fiscal i el jutge. En la mateixa acta s'ha de fer constar la renúncia a acollir-se al principi d'especialitat, si s'ha produït.

En tot cas, el jutge central d'instrucció ha de comprovar si el consentiment al lliurament per part de la persona detinguda ha estat prestat lliurement, i amb ple coneixement de les seves conseqüències, en especial del seu caràcter irrevocable. De la mateixa manera s'ha de procedir respecte de la renúncia a acollir-se al principi d'especialitat.

A continuació, si no ha consentit, el jutge ha d'escoltar les parts sobre la concurrència de causes de denegació o condicionament del lliurament.

3. En tot cas, s'ha d'escoltar el Ministeri Fiscal sobre la procedència del lliurament o la imposició de condicions a aquesta.

4. A l'audiència les parts poden proposar els mitjans de prova relatius a la concurrència de causes de denegació o condicionament del lliurament.

Si la prova no es pot practicar en el curs de l'audiència, el jutge ha de fixar un termini per practicar-la, tenint en compte la necessitat de respectar els terminis màxims que preveu aquesta Llei.

Article 15. *Informació addicional.*

1. Quan l'ordre europea transmesa no contingui la informació preceptiva referida a l'article 3, el jutge central d'instrucció ha de sol·licitar a l'autoritat judicial d'emissió la informació omesa. També pot sol·licitar a l'autoritat judicial d'emissió informació complementària sobre els possibles motius de denegació o condicionament de l'execució.

2. El jutge central d'instrucció pot fixar un termini perquè se li envii la informació, tenint en compte la necessitat de respectar els terminis màxims que preveu l'article 19.

Article 16. *Trasllat temporal o presa de declaració de la persona reclamada.*

1. En els casos que preveu l'apartat 1.a) de l'article 5, si l'autoritat judicial d'emissió ho sol·licita, el Jutjat Central d'Instrucció pot acordar o bé que es prengui declaració a la persona reclamada d'acord amb el que disposa l'apartat segon, o bé el trasllat temporal d'aquesta persona a l'Estat d'emissió.

2. La presa de declaració de la persona reclamada l'ha de portar a terme l'autoritat judicial d'emissió, que s'ha de traslladar a Espanya i, si s'escau, amb l'assistència de la persona designada de conformitat amb el dret de l'Estat d'emissió. La declaració s'ha de practicar segons el que preveu la llei espanyola i en les condicions pactades entre les autoritats judicials afectades. En tot cas, s'ha de respectar el dret a l'assistència lletrada del detingut, el seu dret a no declarar contra ell mateix i a no confessar-se culpable, així com a ser assistit per un intèrpret.

El Jutjat Central d'Instrucció pot establir que aquesta diligència es practiqui en presència seva o amb la d'un secretari judicial que deixi constància del compliment de les condicions que preveu aquest article i de les pactades entre les autoritats judicials que coneixen del procediment.

3. En cas que s'hagi acordat el trasllat temporal de la persona detinguda, el trasllat s'ha de fer en les condicions i amb la durada que s'acordin amb l'autoritat judicial d'emissió. En tot cas, la persona reclamada ha de retornar a Espanya per assistir a les vistes orals que li concerneixin en el marc del procediment de lliurament.

Article 17. *Situació personal de la persona reclamada.*

1. En el curs de l'audiència a què es refereix l'article 14, el jutge central d'instrucció, escoltat el Ministeri Fiscal ha de decretar la presó provisional o la llibertat provisional, i adoptar totes les mesures cautelars que consideri necessàries per assegurar la plena disponibilitat dels afectats, i de manera especial les que preveu a aquest efecte la Llei d'enjudiciament criminal.

2. El jutge ha de resoldre atenent les circumstàncies del cas i la finalitat d'assegurar l'execució de l'ordre europea.

3. En qualsevol moment del procediment i en consideració a les circumstàncies del cas, el jutge, escoltat el Ministeri Fiscal, pot acordar que cessi la situació de presó provisional, però en aquest cas ha d'adoptar alguna o algunes de les mesures cautelars referides a l'apartat 1 anterior.

4. Contra les resolucions judicials a què es refereix aquest article es pot interposar un recurs d'apel·lació davant la Sala Penal de l'Audiència Nacional.

Article 18. *Decisió sobre el lliurament de la persona reclamada.*

1. Si la persona afectada ha consentit a ser lliurada a l'Estat d'emissió i el Ministeri Fiscal no adverteix causes

de denegació o condicionament del lliurament, el jutge central d'instrucció pot acordar mitjançant resolució judicial que sigui lliurat a l'Estat d'emissió. La resolució judicial s'ha de dictar en el termini màxim de 10 dies a partir de la celebració de l'audiència i contra aquesta no es pot interposar cap recurs.

2. En els altres casos, el jutge central d'instrucció ha d'elevat les seves actuacions a la Sala Penal de l'Audiència Nacional. La Sala ha de resoldre mitjançant una resolució judicial, amb compliment del termini màxim que fixa l'article següent. Contra aquesta resolució judicial no es pot presentar cap recurs.

Article 19. *Terminis.*

1. L'ordre europea de detenció s'ha de tramitar i executar amb caràcter d'urgència.

2. Si la persona reclamada consent en el lliurament, la decisió judicial s'ha d'adoptar en els 10 dies següents.

3. Si no hi ha consentiment, s'ha d'adoptar la decisió en el termini de 60 dies després de la detenció.

4. Quan, per raons justificades, no es pugui adoptar la decisió en els terminis assenyalats, aquests es poden prorrogar 30 dies més, i s'ha de comunicar a l'autoritat judicial d'emissió aquesta circumstància i els motius, i mentrestant s'han de mantenir les condicions necessàries per al lliurament.

5. Quan, excepcionalment, no es pugui complir els terminis que preveu aquest article, l'autoritat judicial d'execució espanyola ha d'informar Eurojust precisant els motius de la demora.

Article 20. *Lliurament de la persona reclamada.*

1. El lliurament de la persona reclamada s'ha de fer efectiu per un agent de l'autoritat espanyola, amb la notificació prèvia a l'autoritat designada a aquest efecte per l'autoritat judicial d'emissió del lloc i les dates fixats, sempre dins dels 10 dies següents a la decisió judicial de lliurament.

2. Si per causes alienes al control d'algun dels estats d'emissió o d'execució no es pot verificar dins aquest termini, les autoritats judicials implicades s'han de posar en contacte immediatament per fixar una nova data, dins d'un nou termini de 10 dies des de la data fixada inicialment.

3. Excepcionalment, l'autoritat judicial pot suspendre provisionalment el lliurament per motius humanitaris greus, però aquest s'ha de fer quan aquests motius deixin d'existir. El lliurament s'ha de verificar dins els 10 dies següents a la nova data que s'acordi quan els motius deixin d'existir.

4. Transcorreguts els terminis màxims per al lliurament sense que la persona reclamada hagi estat rebuda per l'Estat d'emissió, s'ha de procedir a la posada en llibertat de la persona reclamada, sense que això sigui fonament per a la denegació de l'execució d'una posterior ordre europea basada en els mateixos fets.

5. En tot cas, en el moment del lliurament l'autoritat judicial d'execució espanyola ha de posar en coneixement de l'autoritat judicial d'emissió el període de privació de llibertat de la persona a què es refereixi l'ordre europea, a fi que sigui deduït de la pena o mesura de seguretat que s'imposi.

Article 21. *Lliurament suspès o condicional.*

1. Quan la persona reclamada tingui un procés penal pendent davant la jurisdicció espanyola per un fet diferent del que motiví l'ordre europea, l'autoritat judicial d'execució espanyola, encara que hagi resolt donar compliment a l'ordre, pot suspendre el lliurament fins

a la celebració del judici o fins al compliment de la condemna imposada.

2. En el cas de l'apartat anterior, l'autoritat judicial d'execució espanyola ha d'acordar, si així ho sollicita l'autoritat judicial d'emissió, el lliurament temporal de la persona reclamada en les condicions que formalitzi per escrit amb l'autoritat judicial esmentada i que tenen caràcter vinculant per a totes les autoritats de l'Estat membre emissor.

Article 22. *Lliurament d'objectes.*

1. A petició de l'autoritat judicial emissora o per iniciativa pròpia, l'autoritat judicial d'execució espanyola ha d'intervenir i lliurar, de conformitat amb el dret intern, els objectes que constitueixin un mitjà de prova o els efectes del delictes, sense perjudici dels drets que l'Estat espanyol o tercers hi puguin haver adquirit. En aquest cas, una vegada conclòs el judici s'han de restituir.

2. Els objectes esmentats a l'apartat anterior s'han de lliurar encara que l'ordre de detenció europea no es pugui executar a causa de la defunció o l'evasió de la persona reclamada.

3. En cas que els béns estiguin subjectes a embargament o comís a Espanya, l'autoritat judicial d'execució espanyola pot denegar el lliurament o efectuar-lo amb caràcter merament temporal, si això és necessari per al procés penal pendent.

Article 23. *Decisió en cas de concurrència de sollicituds.*

1. En cas que dos o més estats membres hagin emès una ordre europea en relació amb la mateixa persona, la decisió sobre la prioritat d'execució l'ha d'adoptar l'autoritat judicial d'execució espanyola, tenint en compte totes les circumstàncies i, en particular, el lloc i la gravetat relativa dels delictes, les dates de les ordres, així com el fet que l'ordre s'hagi dictat a efectes de la persecució penal o a efectes d'execució d'una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat.

L'autoritat judicial d'execució espanyola pot sol·licitar, si s'escau, el dictamen d'Eurojust amb vista a l'elecció esmentada.

2. En cas de concurrència entre una ordre europea i una sol·licitud d'extradició presentada per un tercer Estat, l'autoritat judicial d'execució espanyola ha de suspendre el procediment i remetre tota la documentació a l'autoritat central. La proposta de decisió sobre si s'ha de donar preferència a l'ordre europea o a la sol·licitud d'extradició, l'ha d'elevat el ministre de Justícia al Consell de Ministres, una vegada considerades totes les circumstàncies i, en particular, les previstes a l'apartat 1, i les esmentades al conveni o acord aplicable. Aquest tràmit es regeix pel que disposa la Llei d'extradició passiva.

3. En cas que es decideixi atorgar preferència a la sol·licitud d'extradició, s'ha de notificar a l'autoritat judicial d'execució espanyola, que ho ha de posar en coneixement de l'autoritat judicial d'emissió.

En cas que es decideixi atorgar preferència a l'ordre europea, s'ha de notificar a l'autoritat judicial d'execució espanyola perquè es continuï amb el procediment en el tràmit en el qual es va suspendre.

4. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de les obligacions derivades de l'Estatut de la Cort Penal Internacional.

CAPÍTOL IV

Altres disposicions

Article 24. *Principi d'especialitat.*

1. El consentiment o l'autorització per al judici, la condemna o la detenció amb vista a l'execució d'una

pena o d'una mesura de seguretat privatives de llibertat, per qualsevol infracció comesa abans del lliurament d'una persona i que sigui diferent de la que va motivar el lliurament a l'Estat espanyol, es presumeix que existeix sempre que l'Estat de l'autoritat judicial d'execució hagi notificat a la Secretaria General del Consell de la Unió Europea la seva disposició favorable sobre això, llevat que en un cas particular l'autoritat judicial d'execució declari el contrari en la seva resolució de lliurament.

2. Si s'ha formulat la declaració, la persona lliurada a Espanya no pot ser processada, condemnada o privada de llibertat per una infracció comesa abans del seu lliurament diferent de la que va motivar aquest lliurament, llevat que l'Estat d'execució ho autoritzi. A aquest efecte, l'autoritat judicial d'emissió espanyola ha de presentar a l'autoritat judicial d'execució una sol·licitud d'autorització, acompanyada de la informació esmentada a l'apartat 1 de l'article 3.

3. En cas que Espanya sigui l'Estat d'execució, mentre no es practiqui la notificació a la Secretaria General del Consell a què es refereix l'apartat 1, per a l'enjudiciament, la condemna o la detenció amb vista a l'execució d'una condemna o mesura de seguretat privativa de llibertat per qualsevol infracció comesa abans del lliurament d'una persona i que sigui diferent de la que va motivar el lliurament, l'Estat d'emissió ha de sol·licitar l'autorització a què es refereix l'apartat anterior, que ha d'adoptar l'autoritat judicial d'execució espanyola en el termini màxim de 30 dies, si la infracció que motiva la sol·licitud és motiu de lliurament de conformitat amb el que disposa aquesta Llei, i sense perjudici de les garanties a què es refereix l'article 11 d'aquesta Llei.

4. Els apartats anteriors no són aplicables quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan la persona ha renunciat expressament davant l'autoritat judicial d'execució al principi d'especialitat abans del lliurament.

b) Quan la persona ha renunciat expressament, després del lliurament, a acollir-se al principi d'especialitat en relació amb determinades infraccions anteriors al seu lliurament. La renúncia s'ha d'efectuar davant l'autoritat judicial competent de l'Estat membre emissor, i se n'ha d'estendre acta d'acord amb el dret intern d'aquest Estat. La renúncia s'ha de fer en condicions que posin de manifest que la persona ho ha fet voluntàriament i amb plena consciència de les conseqüències que això comporta. Amb aquesta finalitat, la persona té dret a l'assistència d'un advocat.

c) Quan, havent tingut l'oportunitat de sortir del territori de l'Estat membre al qual hagi estat lliurada, la persona no ho hagi fet en un termini de 45 dies des de la seva posada en llibertat definitiva, o hagi retornat a aquest territori després d'haver-ne sortit.

d) Quan la infracció no sigui sancionable amb una pena o mesura de seguretat privatives de llibertat.

e) Quan el procés penal no conclou amb l'aplicació d'una mesura restrictiva de la llibertat individual de la persona.

f) Quan la persona estigui subjecta a una pena o mesura no privatives de llibertat, incloses les sancions pecuniàries, o a una mesura equivalent, encara que l'esmentada pena o mesura puguin restringir la seva llibertat individual.

Article 25. *Trànsit.*

1. El trànsit d'una persona per a l'execució d'una ordre europea pel territori espanyol requereix únicament l'aportació per l'Estat d'emissió de les dades següents:

a) La identitat i la nacionalitat de la persona que és objecte de l'ordre europea.

b) L'existència d'una ordre europea.

c) La qualificació jurídica del delicte.

d) La descripció de les circumstàncies del delicte, inclosos la data i el lloc.

2. S'exceptua el trànsit aeri sense escales, llevat si es produeix un aterratge forçós.

3. A Espanya, la competència per rebre la informació sobre el trànsit correspon a l'autoritat central.

Article 26. *Lliurament ulterior.*

1. El consentiment per al lliurament per l'Estat espanyol d'una persona a un altre Estat membre, en virtut d'una ordre europea dictada per a una infracció comesa abans del seu lliurament, es presumeix que ha estat donada respecte de tots els estats d'execució que hagin notificat a la Secretaria General del Consell la seva disposició favorable sobre això, llevat que en un cas particular l'autoritat judicial d'execució declari el contrari en la resolució de lliurament.

2. L'Estat espanyol tampoc no necessita el consentiment de l'autoritat judicial d'execució per lliurar una persona que li hagi estat lliurada en execució d'una ordre europea per una infracció comesa abans del lliurament, en els casos següents:

a) Si la persona reclamada, havent tingut ocasió de deixar el territori de l'Estat al qual ha estat lliurada, no ho fa en el termini de 45 dies des de la seva posada en llibertat definitiva, o ha tornat a aquest territori després de deixar-lo.

b) Si la persona reclamada ha consentit a ser lliurada a un altre Estat membre diferent de l'Estat membre d'execució en virtut d'una ordre de detenció europea. El consentiment s'ha de prestar davant l'autoritat judicial competent de l'Estat membre emissor, i se n'ha d'estendre acta d'acord amb el dret intern d'aquest. El consentiment s'ha de prestar en condicions que posin de manifest que la persona ho ha fet lliurement i amb ple coneixement de les seves conseqüències. Amb aquesta finalitat, la persona reclamada té dret a l'assistència d'un advocat.

c) Si la persona reclamada no s'acull al principi de l'especialitat, de conformitat amb el que disposen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 4, i l'apartat 2 de l'article 24.

3. En els casos que no preveu l'apartat anterior, l'Estat espanyol necessita l'autorització de l'autoritat judicial d'execució, que s'ha de sol·licitar de conformitat amb el que disposa l'article 6 adjuntant a la sol·licitud la informació esmentada a l'apartat 1 de l'article 3 i una traducció.

4. El consentiment de l'Estat espanyol per al lliurament per l'Estat d'emissió a un tercer Estat, en virtut d'una ordre europea dictada per a una infracció comesa abans del lliurament, mentre Espanya no faci la declaració a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, ha d'exigir la sol·licitud d'autorització per l'Estat de què es tracti que ha d'adoptar l'autoritat judicial d'execució espanyola en el termini màxim de 30 dies, si la infracció que motiva la sol·licitud és motiu de lliurament de conformitat amb el que disposa aquesta Llei, i sense perjudici de les garanties a les quals es refereix l'article 11 d'aquesta Llei.

Article 27. *Lliurament ulterior a una extradició.*

1. En cas que la persona reclamada hagi estat extradita a Espanya des d'un tercer Estat, i estigui protegida per disposicions de l'acord en virtut del qual ha estat extradita relatives al principi d'especialitat, l'autoritat judicial espanyola d'execució ha de sol·licitar l'autorització de l'Estat que l'hagi extradita perquè pugui ser lliurada

a l'Estat d'emissió. Els terminis previstos a l'article 19 comencen a comptar en la data en què les regles relatives al principi d'especialitat es deixin d'aplicar.

2. Mentre es tramita l'autorització, l'autoritat judicial espanyola d'execució ha de garantir que es continuen donant les condicions materials necessàries per a un lliurament efectiu.

Article 28. *Extradició ulterior.*

1. Quan una persona hagi estat lliurada a Espanya en virtut d'una ordre europea, si posteriorment en sol·licita l'extradició un Estat que no sigui membre de la Unió Europea, no es pot atorgar l'extradició sense el consentiment de l'autoritat judicial d'execució que en va acordar el lliurament, i a aquest efecte el Jutjat Central d'Instrucció ha de cursar la sol·licitud pertinent.

2. Si les autoritats judicials espanyoles han acordat el lliurament d'una persona a un altre Estat membre de la Unió Europea, en virtut d'una ordre europea, i els sigui sol·licitat el seu consentiment per les autoritats judicials d'emissió a fi de procedir a la seva extradició a un tercer Estat no membre de la Unió Europea, el consentiment s'ha de prestar de conformitat amb els convenis bilaterals o multilaterals en els quals Espanya sigui part; a aquests efectes, la petició d'autorització té la consideració de demanda d'extradició.

Article 29. *Immunitats i privilegis.*

1. Quan la persona a qui es refereix l'ordre europea gaudeixi d'immunitat a Espanya, l'autoritat judicial d'execució ha de sol·licitar sense demora a l'autoritat competent l'aixecament d'aquest privilegi. Si és competència d'un altre Estat o d'una organització internacional, correspon fer la sol·licitud a l'autoritat judicial que hagi emès l'ordre europea, i a aquest efecte l'autoritat judicial d'execució ha de comunicar a la d'emissió aquesta circumstància.

2. Mentre no s'emet resolució sobre la sol·licitud de retirada de la immunitat a què es refereix l'apartat anterior, l'autoritat judicial d'execució ha d'adoptar les mesures cautelars que consideri necessàries per garantir un lliurament efectiu quan la persona hagi deixat de gaudir d'un privilegi o immunitat d'aquest tipus.

3. Una vegada hagi estat informada l'autoritat judicial d'execució de la retirada de la immunitat o el privilegi abans referits, comencen a computar-se els terminis que preveu aquesta Llei.

4. Quan la persona a què es refereix l'ordre europea hagi arribat a Espanya com a conseqüència d'una extradició d'un tercer Estat que no pertany a la Unió Europea, i el lliurament estigui limitat al delicte per al qual es va concedir, els terminis de resolució esmentats a l'apartat anterior comencen a córrer des que les autoritats de l'Estat que va extradir la persona reclamada mostrin la seva conformitat perquè quedi sense efecte el principi d'especialitat i es pugui lliurar l'individu a l'Estat emissor de l'ordre europea. Mentre es notifica la decisió, el jutge o el tribunal ha de mantenir les condicions necessàries per fer el lliurament, si s'escau.

Disposició addicional primera. *Relació amb altres instruments jurídics.*

Les condicions, els requisits i el procediment per emetre i donar compliment a l'ordre de detenció europea es regeixen pel que estableix aquesta Llei, llevat del que preveu per als convenis bilaterals o multilaterals subscrits per Espanya en els quals se simplifiqui o es faciliti el

procediment de lliurament, d'acord amb el que disposa l'apartat segon de l'article 31 de la Decisió marc.

Disposició addicional segona. *Transmissió de l'ordre europea a través de la Xarxa Judicial Europea.*

La transmissió de l'ordre europea a què es refereix l'article 7, primer paràgraf, d'aquesta Llei, es pot efectuar, en el moment en què sigui operatiu, a través del sistema de telecomunicacions protegit de la Xarxa Judicial Europea, que regula la Decisió 2002/187/JAI, de 28 de febrer de 2002.

Disposició addicional tercera. *Remissió i execució d'ordres europees provinents o dirigides a Gibraltar.*

L'aplicació de les disposicions respecte a ordres europees provinents o dirigides a la colònia britànica de Gibraltar es regeixen pel que disposa el «Règim acordat sobre autoritats de Gibraltar en el context dels instruments de la Unió Europea i de la Comunitat Europea i els tractats connexos», contingut en el document del Consell 7998/00 JAI 45 MI 73, de 19 d'abril de 2000.

Disposició transitòria primera. *Equivalència de la descripció del Sistema d'Informació Schengen.*

Amb caràcter provisional, fins al moment en què el Sistema d'Informació Schengen tingui capacitat per transmetre tota la informació que figura a l'article 3, la descripció equival a una ordre europea fins que l'autoritat judicial d'execució rebi l'original en la forma escaient.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori.*

1. Aquesta llei és aplicable a les ordres europees de detenció i lliurament que s'emetin posteriorment a la seva entrada en vigor, encara que es refereixin a fets anteriors a la detenció.

2. Els procediments d'extradició que estiguin en curs en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuen tramitant com a tals fins que finalitzin.

3. Les disposicions d'aquesta Llei només són aplicables respecte als estats membres que hagin notificat a la Secretaria General del Consell i a la Comissió de la Unió Europea el text i l'entrada en vigor de les disposicions d'adaptació de les seves legislacions nacionals, en virtut de les obligacions derivades de la Decisió marc del Consell de la Unió Europea 2002/584/JAI, de 13 de juny de 2002, relativa a l'ordre de detenció europea i als procediments de lliurament entre estats membres. Mentrestant, i respecte als altres estats membres es continuen aplicant les disposicions vigents en matèria d'extradició fins a la data en què en aquests estats membres s'apliquin aquelles disposicions.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats,
que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 14 de març de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Ordre de detenció europea¹

Aquesta ordre ha estat dictada per una autoritat judicial competent. Sol·licito la detenció i el lliurament a les autoritats judicials de la persona esmentada a continuació, a efectes d'enjudiciament penal o d'execució d'una pena o d'una mesura de seguretat privatives de llibertat.

a) Informació relativa a la identitat de la persona buscada:

Cognom(s): .....

Nom(s): .....

Cognom(s) de soltera (si s'escau): .....

Àlies (si s'escau): .....

Sexe: .....

Nacionalitat: .....

Data de naixement: .....

Lloc de naixement: .....

Residència i/o domicili conegut: .....

.....

En cas que es conegui: idioma(es) que entén la persona buscada: .....

.....

Trets físics particulars/descripció de la persona buscada: .....

.....

Fotografia i impressions dactilars de la persona buscada, si estan disponibles i es poden transmetre, o dades de la persona a la qual s'ha d'adreçar a fi d'obtenir-les o d'obtenir una caracterització de l'ADN (si no s'ha inclòs aquesta informació i se'n disposa per a la seva transmissió)

b) Decisió sobre la qual es basa l'ordre de detenció

1. Ordre de detenció o resolució judicial executiva de la mateixa força: .....

Tipus: .....

2. Sentència executiva: .....

.....

Referència: .....

¹ Aquesta ordre s'ha de redactar o traduir en una de les llengües oficials de l'Estat membre d'execució, si es coneix l'Estat esmentat, o en qualsevol altra llengua acceptada per aquest.

c) Indicacions sobre la durada de la pena:

1. Durada màxima de la pena o mesura de seguretat privatives de llibertat que es pot dictar per la infracció o les infraccions:

.....
.....

2. Durada de la pena o mesura de seguretat privatives de llibertat imposada:

.....

Pena que resta per complir:

.....
.....

d) Resolució dictada en rebel·lia i al terme d'un procediment judicial durant el qual la persona estava absent o no representada (ratlleu el que no escaigui i preciseu):

— La persona de què es tracta va ser citada personalment o informada per altres mitjans de la data i el lloc de la vista en què es va dictar la resolució en rebel·lia

o

— La persona de què es tracta no va ser citada personalment ni informada per altres mitjans de la data i el lloc de la vista en la qual es va dictar la resolució en rebel·lia, però disposa de les següents garanties jurídiques després del lliurament a les autoritats judicials (si aquestes garanties es poden presentar anticipadament):

Preciseu les garanties jurídiques:

.....
.....
.....]

e) Infracció(ons):

Aquesta ordre es refereix a un total de ..... infracció/infraccions.

Descripció de les circumstàncies en les quals va cometre/van cometre la infracció o infraccions, inclòs el moment (data i hora), el lloc i el grau de participació en aquesta/es de la persona buscada:

.....
.....
.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o infraccions i disposició legal o codi aplicable:

.....
.....
.....

1. Marqueu les caselles corresponents si es tracta d'una o diverses de les infraccions següents castigades en l'Estat membre emissor amb una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat d'un màxim d'almenys tres anys, segons estiguin definides en el dret de l'Estat membre emissor:

- 0 pertinença a una organització delictiva,
- 0 terrorisme,
- 0 tràfic d'éssers humans,
- 0 explotació sexual d'infants i pornografia infantil,
- 0 tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
- 0 tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
- 0 corrupció,
- 0 frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995, relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees,
- 0 blanqueig dels productes del delictes,
- 0 falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro,
- 0 delictes d'alta tecnologia, en particular delictes informàtics,
- 0 delictes contra el medi ambient, inclosos el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- 0 ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal,
- 0 homicidi voluntari, agressió amb lesions greus,
- 0 tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,

- 0 segrest, detenció il·legal i retenció d'ostatges,
- 0 racisme i xenofòbia,
- 0 robatoris organitzats o a mà armada,
- 0 tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art,
- 0 estafa,
- 0 xantatge i extorsió de fons,
- 0 violació de drets de propietat industrial i falsificació de mercaderies,
- 0 falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- 0 falsificació de mitjans de pagament,
- 0 tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- 0 tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears,
- 0 tràfic de vehicles robats,
- 0 violació,
- 0 incendi voluntari,
- 0 delictes inclosos a la jurisdicció de la Cort Penal Internacional,
- 0 segrest d'aeronaus i vaixells,
- 0 sabotatge

II. Descripció detallada de la infracció o infraccions diferent/s de les esmentades en el punt I:

.....

.....

f) Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació facultativa):

(NB S'hi poden incloure observacions sobre extraterritorialitat, suspensió de terminis de prescripció de limitació temporal i altres conseqüències de la infracció)

.....

.....

g) Aquesta ordre també es refereix a la intervenció i el lliurament dels objectes que puguin servir de prova.

Aquesta ordre també es refereix a la intervenció i el lliurament d'objectes en poder de la persona buscada de resultes de la infracció:

Descripció i localització dels objectes (en cas que es coneguin):

.....

.....

.....

- h) La infracció o les infraccions per la/les qual/s s'ha emès aquesta ordre és/són punible/s ha/han donat lloc a una pena o mesura de seguretat privatives de llibertat de caràcter perpetu:
- L'ordenament jurídic de l'Estat membre emissor disposa que es revisi la pena imposada —prèvia petició o quan hagin transcorregut almenys 20 anys—, a efectes de la no-execució de la pena o mesura.
  - L'ordenament jurídic de l'Estat membre emissor disposa aplicar les mesures de clemència a què té dret la persona en qüestió, d'acord amb el dret o la pràctica d'Estat membre emissor, a efectes de la no-execució de la pena o mesura.

i) Autoritat judicial emissora d'aquesta ordre:

Denominació oficial: .....

.....

Nom del representant²: .....

.....

Funció (càrrec/grau): .....

.....

Referència de l'expedient: .....

Adreça: .....

.....

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Adreça electrònica: .....

Adreça de la persona de contacte per als aspectes pràctics del lliurament: .....

.....

² S'hi ha d'incloure, en les diferents versions lingüístiques, una referència al «titular» de l'autoritat judicial.

En cas que es designi una autoritat central per a la transmissió i la recepció administratives de les ordres de detenció europees:

Nom de l'autoritat central: .....

.....

Persona de contacte, si s'escau (càrrec/grau i nom): .....

.....

Adreça: .....

.....

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Adreça electrònica: .....

Signatura de l'autoritat judicial emissora, del representant o d'ambdós: .....

.....

Nom: .....

Funció (càrrec/grau): .....

Data: .....

Segell oficial (si n'hi ha)